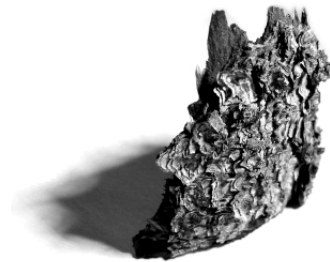

Karkeaa kaarnaa

Runoja metsäkansan keskuudesta
© Bastian Fähnrich 2003

Karkeaa kaarnaa - runoja metsäkansan keskuudesta ”... ja kaikki metsän puut taputtavat käsiään.” (Jes. 55:12)

Mahla
Runkosuonen kautta
Siitepölytiedote
Katajainen kansa
Tervakaupungissa
Nuppuun jääneiden kannalta
Raitapaitaisia
Pahkahullut
Vihreä verilöyly
Vasta paperilla
Samaa lajia
Viimeinen tuomi
Oksa oksasta, lehti lehdestä
Puutarhurien viljelmiä
Jouluista anteliaisuutta
Päin Hedelmää
Muuan historian lehti
Arkkisia kertomuksia
Jumalan puu(t)
Lehtipuiden paratiisi

Lauluton metsä
Pihlajalle
Sukupuuni kanto
Kaipuuni
Onnellinen puu
Sirkalle
Vesalle
Huolehtimista
Terholle
Pähkäiltäväksi
Pikkusieluja
Tulitikku tytölle
Maailman luonnollisin asia
Paperihommia
Puut lehdessä
Kirjoittamaton lastu
Puhtain paperein!?
Visainen kysymys
Juurevaa elämää
Turhia puuhia

Kasvun umpikuja
Puumaista eläinkantaa
Syvällisiä näkemyksiä
Kaikella on aikansa
Lehtisateita
Ruskan elehtijät
Liika on aina liikaa
Neulanpisto
Puuhakkaita aikoja
Juuri ja juuri
Sytyke
Kokkoontumista
Muistojaan hukkuva puu
Yksipuista halailua
Kahden halavien kesken
Suopetäjä ja korpikuusi
Ei maistuisi sulle puulta!
Oot kai puuntuhoojani!
Metsänhoitajalle
Vuosirenkaat

Mahla

Jopa
puun ja kuoren välissä
sykkii elämää.

Runkosuonen kautta

Karkea
kaarnakaan
ei voi estää
pohjaveden
virtaamista
juuristosta
kohti oksistoa.
Jokainen puu
haluaa avata
silmujaan ja
kukkia elämälle.

Siitepölytiedote

Kukkiva puu
voi aiheuttaa
allergisia ja
muuta oireita.

Katajainen kansa

Metsäläisten keskellä
elää niitäkin,
jotka ovat ikivihreitä
kateudesta.

Tervakaupungissa

Kainuun metsät ja
Lapin vaarat ovat
aika kaukana,
mutta täälläkin
kuuluu äänekkäitä
huutoja korvissamme.

Nuppuun jääneiden kannalta

Muutammat verho- ja terälehdet vain
olivat tietoisia puun idearikkaudesta.

Raitapaitaisia

Sellaisille puille,
jotka tahtoisivat
vapaasti taipua
muutoksen tuulissa,
emme usein
juuri hoksaa
muuta tehdä kuin
laittaa vuosikausiksi
aidattuihin tarhoihin.

Pahkahullut

On koivu jaloin
metsäkansalainen
Pohjantähden alla,
suorarunkoinen ja
usein runsaslehtinen.
Mutta on myös niitä,
jotka heittävät
jostain syystä
keskellä kaunista ja
aurinkoista kesää
lehtiään latvasta
kasvattaakseen
lisää pahkaa
tyveensä.

Vihreä verilöyly

Löylyä, löylyä
lyömään!

Entä vastojen tahto?

Vasta paperilla

Samaa lajia

Setri, sypressi ja oliivipuun lehti.
Onko näille vastineita Suomessa?
Kyllä, on:
Mänty, kataja ja vaivaiskoivun lehti.

Viimeinen tuomi

Joskus voi olla liian myöhäistä
kun aina vain epäilee kaikkea ja
uskoo vain siihen mitä haluaa nähdä.

Oksa oksasta, lehti lehdestä

On tahoja jotka yhä yrittävät
versottaa jo aika lahoja kantoja.

Puutarhurien viljelmää

On ihmisiä jotka yhä
viljelevät puutarhassamme
hirttopuiden taimenia
jouluukuusien sijaan.

Jouluista anteliaisuutta

Vaikka istuttaisimme
jouluukuusia ruusuvedellä
täytettyihin ämpäreihin,
ne saisivat aikaa myöten
kuitenkin paljon risuja.

Päin Hedelmää

Ihminen kun menee
itseään jalostamaan
saa puuttumisellaan
aikaan pelkästään
omenanväriset silmät,
kirsikanmuotoiset kasvot,
päärynänkokoiset huulet
ja posket kuin luumut.

Muuan historian lehti

Kaikki Aa:t ja Ee:t voivat
kääntää viikunanlehteään
juuri niin kuin tahtovat -
se ei silti muuta historiaa.

Arkkisia kertomuksia

Oli aikoja jolloin uskoimme
vielä suuriin kertomuksiin
ja pelastuimme puita myöten.
Nykyisessä informaatiotulvassa
hukumme jo paperiarkkeihimme.

Jumalan puu(t)

Oudon
risteytymän oksistolla riippuu
yksin
Hän.
On
tullut
ihmisten
aika
tuottaa
hedelmää.

Lehtipuiden paratiisi

Tuonen lehdossa eivät
kasva helvetin kuuset.

Lauluton metsä

Suvituulessa
humisevassa
havumetsässä
kuuluu harvoin
linnunlaulua.
Ei ole mukavaa
hautoa neuloilla.

Pihlajalle

Sinun marjat
ovat minulle
jääkauden
keskellä
ikään kuin
Taivaan lahjoja.
Juovun niistä
ja lumikukkien kera
tuntuu siltä kuin
sulaisi metsäpalo
suussani.

Talvehtimista suunnitteleva
puukiipijäsi.

Sukupuuni kanto

Ei uusia versoja
rungossa missä
jo liian paljon
sydänhalkeamia.

Kaipuuni

Ken sen kaataa
saa minut
taas
j
u
u
r
t
u
m
a
a
n.

Onnellinen puu

Ei enää paljon puuttunut,
että vanha haapa olisi haljennut
onnesta kun nuori hieskoivu
kosketti sitä tuoreilla
vihdoillaan.

Sirkalle

Teit uurteisesta tikku-ukosta
taas sileäkuorisen taimen
kun avauduit minulle tänään.

Vesalle

Kantaisäsi on tuntematon pyökki ja
saarniäitisi sinut luonnon armoille heitti.
Mutta silti huolehdimme sinusta
kuin olisit tämän lehdon ainoa lapsi.

Huolehtimista

Terholle

Putoa kauas kauas puusta!
Et ole noin kova pähkinä. . .

Pähkäiltäväksi

Tunnen ainakin yhden Tammen,
joka ei pelkää toukkia.

Pikkusieluja

Jokaisessa
tikussa
on vielä vähän puuta.

Tulitikku tytölle

Sytytit minut.
Teit minusta asiaa.
Jätit kynttilän kylmäksi.
Sinulle vain puinen sieluni paloi.
Miksi poltit sormiasi?

Maailman luonnollisin asia

Jopa
vanhat kävyt
pystyvät vielä siementämään.

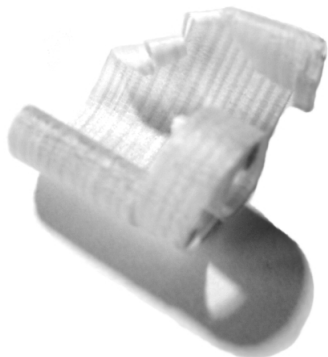
Paperihommia

Useat metsäyhtiöt
lukevat luontoa
kuin suurta kirjaa.

Puut lehdessä

Noin vain sivusta katsoen tuntuu siltä,
että monien leppien päivät ovat luetut
jo siinä vaiheessa kun ne puhkeavat lehteen.

Kirjoittamaton lastu

Puhtain paperein!?

Runoilija osallistuu omilla
teoksillaan puiden jalostukseen.

Visainen kysymys

Onko parempi kysyä mennäänkö
metsään vai käydäänkö metsässä?

Juurevaa elämää

Jokaisen
puun
täytyy vaan
kaivautua maahan
löytääkseen
omia juuriaan.

Turhia puuhia

Puut jotka ottavat
aina mittaa toisistaan
ja haaroivat kaikkiin
mahdollisiin suuntiin
ovat loppujen lopuksi
melko helposti
tavoitettavissa
metsästä.

Kasvun umpikuja

Eräs lehmus Nila- ja Jalopuuntien
risteyksessä kasvoi umpeen latvastaan.
Olisi kai pitänyt haarautua ajoissa.

Puumaista eläinkantaa

Vasta kun keväällä
lehdet ovat hiirenkorvalla
alkavat puiden osalta
kissan päivät.

Syvällisiä näkemyksiä

Maan uumenissa
nukkuva männynsiemen
näkee vielä syviä unia
metsänpuoleisen elämän
pinnallisuudesta.

Kaikella on aikansa

Puulla joka puurtaa
koko kevään ja
kesän eikä uuvu
kesken kasvuaan
on syksyn tullessa
varaa levitellä oksiaan.

Lehtisateita

Syksyllä joidenkin puiden kannalta
on aina sateista. Se taitaakin olla
aika hedelmällistä niiden maaperälle.
Ja muuten ensi vuoden lehdille ei
kerta kaikkiaan olisi tilaa oksistossa.

Ruskan elehtijät

Ennen talvista lepokautta
jokainen tunturikoivu saa
vielä melkoisen raivonpuuskan
ja elehtii varsin urputtavasti
tulikumaisilla väreillään
jääkylmissä syysmyrskyissä.

Liika on aina liikaa

Oraville ei ollut enää tilaa hyppelehtiä
puistovaahterien rehevillä oksilla.

Tervapääsky ei tahtonut viettää elämäänsä
pajusirkun pillin mukaan ja muutti etelään.

Leppäkertut putosivat ykskaks tuomesta
syötyään koko sen lehvistön kirvat.

Puutiaiset saivat maistaa karkeaa kaarnaa
kun ne yrittivät hyökätä karhun kimppuun.

Taimenen piti luopua vastavirtaan uimisesta puron
varsilla; ei hänestä tulisi koskaan puun taimea.

Korpikaisloille kävi ajan mittaan hermoille,
että metsätähdet tavoittelivat suuria rönsyillään.

Haapanat pitivät aika kovaa meteliä kun
majavat mutustelivat haapoja lammella.

Vesikuuset onnittelivat toisiaan siitä, ettei
käpytikka pystynyt rummuttamaan niiden tyvellä.

Lehtosiirat juoksivat mäntykukkien terälehtien
suojaan kun kuusitiainen oli taas saalistusretkellä.

Neulanpisto

Puuhakkaita aikoja

Tällä haavaa
on Pohjolan
metsäkansan
keskuudessa
jälleen kerran
hakkuu päällä -
ja kaikki kasvavat
vain kierommiksi.

Juuri ja juuri

Pelokkaat vinopuut
pääsivät vielä juuri
ja juuri pois metsurien
hakotieltä. Puut jotka
koettivat ryhdistäytyä
joutuivat metsänajoon.

Sytyke

Kokkoontumista

Muistojaan hukkuva puu

Kuoleva
mutta
mustia marjoja
vielä täynnä
oleva tuomi
kaupungin
hautausmaalla
suree haikaillen
menneiden
vuosien
kukintojensa
tuoksua.

Yksipuista halailua

Metsäaukiolla
omissa oloissaan
seisova kaksirunkoinen
visainen rauduskoivu
halaa taitavasti itseään
muiden puiden
puutteessa.

Kahden halavien kesken

Vain puut jotka varttuvat
samalla maaperällä
voivat olla juuriaan myöten
toisiinsa rakastuneet.

Suopetäjä ja korpikuusi

Korpikuusen kyynleet
tihkuvat erämaahan
ja se valittaa tuulelle:
Oi miksi se suopetäjä
juopuu vedestä eikö
se koskaan pääse kuiville?

Ei maistuisi sulle puulta!

Jo keloutuneessa ja pahasti
lahoavassa honkarungossani
löytäisit sinä - tuntemat
onko vaiko riainen -
vielä ison maku palan
kiintoisaa sydänpuuta.

Oot kai puuntuhojani!

Jospa voisit aina elää minussa, toukkani.
Mut tiijän kyllä ett sitte ku oot muuttunu
perhoseks ja oot saanu taas tarpeekses
maailman tuulista tuut välillä käymään
luonani leppäämään runkoani vasten.

Metsänhoitajalle

Viimeistään
kun sahaat
sydänpuustani
toisenkin
oksan pois
huomaat että
olen pihkassa.

Vuosirenkaat

Sovitaan nyt
että suostut ja
katsotaan sitten
että se myös
pysyy pystyssä...